Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26359
Copyright: Admont, Benediktinerstift

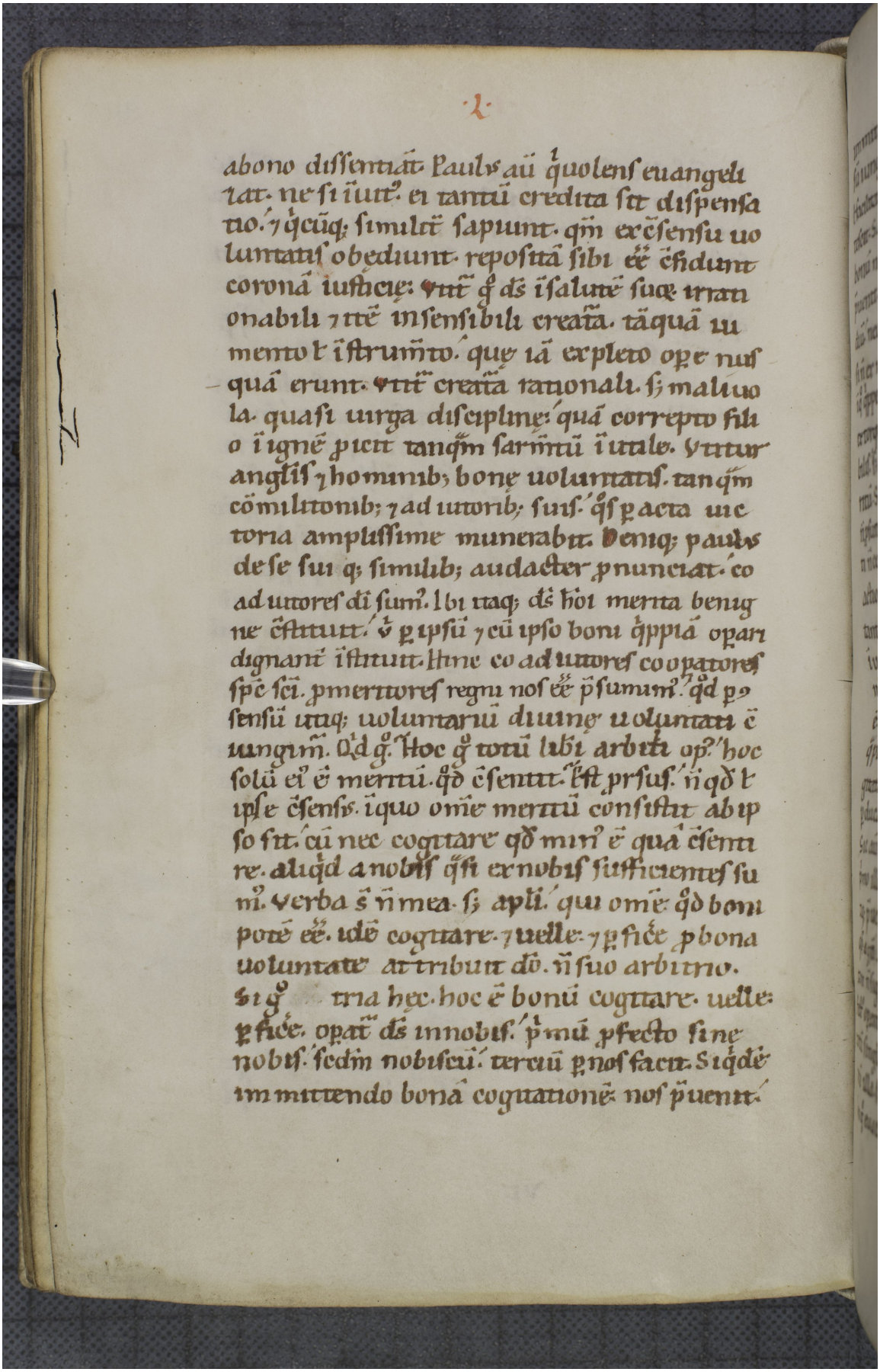

·l·

abono dissentiat. Paulus autem quolens euangeli
zat. ne si iuste ei tantum credita sit dispensa
tio. ⁊ quicumque simulter sapiunt. quum ex consensu uo
luntatis obediunt. reposita sibi esse considunt
corona iustitie. Vnde quod ds in salute suae irrati
onabili ⁊ ratione insensibili creata. tanquam
uu
mento et instrumento. quae iam expleto opere nus
quam erunt. Vnde creata rationali. sed malu uo
la. quasi uirga disciplinae. qua correpto filio
o in igne pieit tanquam sarmentum inutile. Vnde
angelis ⁊ hominibus bonae uoluntatis. tanquam
commilitonibus ⁊ adiutoribus suis. qs pacta uic
toria amplissime munerabit. Denique paulus
de se sui quasi similibus audacter pnunciat. co
adiutores dei sumus. Ibi itaque ds hoi merita benig
ne constituit. et pipsum ⁊ cum ipso boni oppiam opari
dignante instituit. Hinc coadiutores cooperatores
spe sci. pmeritores regni nos esse psumimus. qd pe
sensum utique uoluntarium diuinae uoluntati e
iungimur. Qd q. Hoc quod totum libi arbitri op. hoc
solum ei e meritum. qd consentit. Est prsus. non qd et
ipse consensus. in quo omne meritum consistit ab ip
so sit. cum nec cogitare qd min e quam consenti
re. aliquid a nobis qsi ex nobis sufficientes su
mus. Verba s nm mea. sed apli. qui omne qd boni
potest esse. ide cogitare ⁊ uelle. ⁊ pficere pbona
uoluntate attribuit deo. non suo arbitrio.
Sic q tria hec. hoc e bonum cogitare. uelle.
pficere. operat ds in nobis. primum profecto sine
nobis. sed in nobiscum. tertium pnos facit. Siquidem
immittendo bonam cogitationem nos puenit.